

Коментар върху датирането на османските обществени бани по българските земи (XV–XIX век)

Любомир Миков

Литература

А р н а у д о в, К. 1965: Хасково и хасковци в детските ми спомени. – Вести на Народния музей в Хасково, т. 1, 31–85.

В е н е д и к о в а, К. 2008: Два надписа, свързани с миналото на Велинградско. – Нумизматика, сфрагистика и епиграфика, № 4, 253–278.

Е в л и я Ч е л е б и 1972: Пътепис. Превод от османотурски, съставителство и редакция на Страшимир Димитров. София, Изд. „Отечествен фронт”.

Е л е з о в и ћ, Гл. 1937: Јахја паша. – Југословенски историјски часопис, год. 3, св. 1–4, 161–179.

И в а н о в, В. 1963: Баните в стария Шумен. – Известия на Народния музей – Коларовград, кн. 2, 59–74.

И в а н о в, Й. 1906: Северна Македония. Исторически издирвания. София.

И р е ч е к, К. 1974: Пътувания по България. 2 издание. Превод от чешки Ст. Аргиров. Ред. Е. Бужашки, В. Велков. София, Наука и изкуство.

И с т о р и я н а г р а д Х а с к о в о 2005: История на град Хасково 1912–1945. Съст. Недялко Димов. София, Университетско издателство “Св. Климент Охридски”.

К а н и ц, Ф. [1998]: Дунавска България и Балканът. Второ преработено издание. Т. 2. София, Издателство “Борина”.

К о ж у х а р о в, В. 1930: За хасковския хамам. – Утринна поща (Хасково), № 894, 31 юли 1930 г., с. 2.

П ъ р в е в а, Ст. 1998: Представители на мюсюлманската религиозна институция в града по българските земи през XVII век. – В: Съдбата на мюсюлманските общности на Балканите. Т. 2. Мюсюлманската култура по българските земи. Изследвания. Съст. Р. Градева, Св. Иванова. София, Изд. МЦПМКВ (IMIR), 127–211.

С и р к а р о в, А. 1965: Бани от епохата на турското владичество в Бургаския край. – Известия на народния музей – Бургас, кн. 2, 127–148.

С т а й н о в а, М. 1995: Османски изкуства на Балканите XV–XVIII век. София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски”.

Т а т а р л ъ, И. 1966: Турски култови сгради и надписи в България. – Годишник на Софийския университет. Факултет по западни филологии, т. 60, 567–615.

Узункова, Кр. 2007: Д-р Георги Кожухаров спасява хамама от събаряне преди 80 г. – Новинар юг (Хасково), год. XVI, бр. 237 (4162), 5 декември 2007 г., 6–7.

Харбова, М. 1991: Градоустройство и архитектура по българските земи през XV–XVIII век. София, Издателство на БАН.

Цветкова, Б. 1972: Откъс от подробен регистър на мюлкове и вакъфи в Северна България от средата на XVI в. – В: Турски извори за българската история. Т. 3. Съст. и ком. Бистра А. Цветкова. София, Издателство на БАН, 427–473.

Аувансарайи, Н. Н. 1978: Vefeyat-ı selatin ve meşahir-i rical. Istanbul, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi yayınları nr. 2241.

Ауверди, Е. Н. 1982: Avrupa'da Osmanlı Mimari Eserleri. Cild 4. Bulgaristan, Yunanistan, Arnavutluk. Istanbul, Fetih Cemiyeti yay.

Janin, R. 1953: La géographie ecclesiastique de L'empire Byzantin. Première partie. Le siège de Constantinople et le patriarcat oecuménique. Т. 3. Les églises et les monastères. Paris, Institut français d'études byzantines.

Kiel, M. 1976: The Ottoman Hamam and the Balkans. – AARP (Art and Archaeology Research Papers), N 9, 87–96.

Kiel, M. 2003: Lofça. – Türkiye diyanet vakfi islam ansiklopedisi. Cild 27. Ankara, Türkiye Diyanet Vakfi, 203–205.

Süreyya, M. 1996: Sicill-i Osmani. 5. Istanbul, Tarih Vakfı Yurt Yayınları.